

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ

ΑΡΙΘ 28

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἑξήκοντα ἀργυρὰ . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Ἐλασσώνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
+ Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δεόν ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μεταπολιτεύσεως (σημεῖωμα συνοδικόν) — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Προσφωνήσις τῆς Α. Θ. Π. ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ — Οἱ δραγομάνοι — Ἐπιτροπικὴ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης — Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ Νεωρίου Δικαστικά ἀγγελία.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙῳ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ἑορταὶ διεξήχθησαν ἐπισήμως τε καὶ ἰδιωτικῶς τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν, 10 ἰουλίου, ἀναμνησκουσαι τὴν ἀγαλλίασιν πάντων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ λαῶν, τὴν κατὰ τε τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὰς μετ' αὐτὴν ποικιλοτρόπως πέρυσιν ἐκδηλωθεῖσαν. Μνημεῖον διαιωνίζοντος τὴν φιλοπατρίαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος πεσόντων τὰ θεμέλια κατετίθεντο ὑπὸ τοῦ μεγαλειοτάτου ἡμῶν ἀνακτος, ἡ δὲ Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος, ἐκπροσωπούμενα κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπείας ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Νικαίας καὶ Διδυμοτείχου καὶ τῶν ἐντίμων συμβούλων κκ. Σ. Καζανόβα καὶ Π. Καραθεοδωρῇ, μετὰ τοῦ ἀρχοντος καπουκεχαγιᾶ κ. Οἰκιάδου, τρανῶς ἐξεδήλουν τὸν θαυμασμόν αὐτῶν πρὸς τοὺς προκινδυνεύσαντας ἐν ἀγῶνι ἐντίμῳ καὶ σωτηριῶδεϊ Ἐκκλησίᾳ καὶ Γένος συμμετέχον λαμ-

πρὸς τοῦ φόρου, ὃν πανηγυρικῶς ἀπέδιδον εἰς τὴν μνήμην τῶν θανόντων οἱ μέλλοντες ἐν προσεχεί, καθὰ λέγεται κοινῶς, μέλλουσι ν' ἀπολαύσωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, ἃς ἐπαγγέλλεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

Τὸ πολίτευμα τοῦτο, καθὼς καὶ πᾶν εἶδος διοικήσεως καὶ πολιτείας συμφωνοῦν πρὸς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, ἀνάγκην ἔχει τῆς κοινῆς συνεργασίας πάντων, ταύτην δὲ ζητοῦμεν, ἐπικαλούμεθα καὶ προσκαλοῦμεν, ὑπὲρ αὐτῆς ἱκετεύομεν καὶ τὸν οὐράνιον πατέρα. Δυστυχῶς, παρ' ἡμέραν ἀπομακρύνεται ἀφ' ἡμῶν, λαοὶ δὲ τὸν ἠθικὸν καὶ τὸν σωματικὸν βίον καὶ χαρακτῆρα ἀντίθετον ἔχοντες, καὶ πρὸς ἐναντία συμφέροντα ἀποβλέποντες, συγκρουόμενα πρὸς ἄλληλα, ἐδείχθησαν ἀπὸ τινων μηνῶν οἰκτρῶς διίστάμενοι ὁ μὲν τοῦ δέ. Ἐφημερίδες ξενικαὶ ὑποθάλλουσαι τὴν διάστασιν, ἀτυχῶς, συνετέλεσαν εἰς ψυχρότητα τῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς σχέσεων, μέγας δ' ἐστὶν ὁ φιλάνθρωπος ἀγὼν τῶν ἀναλαμβάνοντων τὴν σύναψιν τῶν διεστώτων οὐδὲ φαίνεται τόσῳ δύσκολος ἡ ἐκ μέρους τῶν μὲν ἀναγνώρισις τῶν ἀρετῶν τῶν δέ, οὔτε δυσχερῶς δύνανται νὰ διδαχθῶσιν ὑπάλληλοί τινες ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι πῶς πρέπει νὰ πολιτεύωνται πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας, ὄντας ἴσους τοῖς μωαμεθανοῖς οὔτε

δύσκολος ἢ ἀντικατάστασις τοιούτων ὑπαλλήλων δι' ἄλλων εὐγενῶν καὶ εὐκόλως ἐννοούντων τί ἐστὶν ἰσότης καὶ ἀδελφосύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερία, τὰς ὁποίας ἐπαγγέλλεται τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν πολίτευμα.

Ἀπαιτεῖται διδασκαλία πραγματικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ἀληθειῶν τινῶν, καὶ τότε μόνον θέλομεν ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ δένδρον τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, ριζοβολήσαν ἀφοῦ καὶ ἡρδεύθη καὶ περιποιήσεως ἀπολαύει, θέλει ἀπενέγκει τοὺς προσδοκωμένους καρπούς. Ἡ Ἐκκλησία, ἥτις ἠυχήθη καὶ εὐχεται ὑπὲρ πάντων τῶν ἐργαζομένων τὸ ἀγαθόν, ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἡ διοίκησις ἀπὸ αἰώνων τυγχάνει συνταγματικῇ, καθήκον εἶχε νὰ συμβουλευσῇ τὴν κοινοπραγίαν καὶ τὴν εἰλικρινῇ συνεργασίαν πάντων, χριστιανῶν καὶ μὴ τοιούτων, ὁρθοδόξων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὁρθοδοξίας ἀπομεμακρυσμένων, καὶ συνεχῶς ἐπανειλημμένας διεβίβισεν εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου συστάσεις καὶ νοθεσίας. Συμείωμα συνοδικὸν ἀποστείλασα τελευταῖον ἀπέδειξεν ὅτι συγκαταβαίνει μέχρι σημείων τινῶν, εἰς ἃ οὐδέποτε συγκατέβη, τὴν εἰρήνην ἐπαγγελλομένη πάντοτε τὴν εἰρήνην διδάσκουσα καὶ τὰ νῦν, τὴν εἰρήνην μητρικῶς ἐπιβίβλουσα, συγχρόνως ταῖς ἐορταῖς τῆς συνταγματικῆς ἐπετείου, ἐδραιοῦσα τοιοιτοτρόπως ἢ εὐκολύνουσα τὴν βασιλείαν τῆς ἰσότητος καὶ τὴν ἀδελφосύνην, τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλλεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

Καλὸν ν' ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τε τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων τὸ παρὰ πόδας ΣΤΝΟΔΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ, φέρον ἀριθμὸν 4186, τόδε:

«Τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων καὶ ἡ ἐκδηλουμένη καχύποπτος καὶ ἐριστικὴ πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς τάσις ἐπιβάλλουτι ἀναντιρρήτως ἐξαιρετικὴν περίσκεψιν καὶ προσοχήν, ὅπως μηδεμία παρέχηται τοῖς θέλουσιν ἀφορμὴ καὶ λαβὴ πρὸς δικαιοσύνην τῶν ἀδίκων αὐτῶν καταφορῶν.

Ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπεδείξαμεν, καθήκον τῶν ἐκασταχοῦ ἀγίων ἀρχιερέων, ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, ἐστὶν ἵνα διπλασιάσωσι τὴν σύνεσιν καὶ προσοχήν αὐτῶν, καὶ ἀμέμπτως, ὡς ἄχρι τοῦδε, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρὸς τὸ κράτος καθήκοντα, μετὰ τῶν οἰκείων χριστιανῶν πολιτευόμενοι, ἀνεπίληπτον οὐχ ἥττον καὶ τὴν λοιπὴν παρουσιάσωσι πολιτείαν καὶ διαγωγήν. Ἐπιδείξεις ἀκαιροὶ καὶ μάταιαι καὶ ἐνέργειαι δυνάμεναι ἵνα παράσχωσιν εὐλογοφανῇ ἀφορμὴν εἰς καχυπόπτους ὑπονοίας ἢ καὶ σκοπίμους παρεξηγήσεις καὶ αἰτιάσεις δέον ἵνα ἀποφεύγωνται. Ἀπὸ τῶν σχολικῶν ἀσμάτων καὶ τελετῶν, ἀπὸ τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀπὸ τῆς δράσεως τῶν διαφόρων σωματείων δέον ἵνα

ἐλλείπωσι τὰ προκλητικὰ καὶ ἐρεθιστικά. Ἀνάγκη ἵνα τηρῶνται ἀρμονικαὶ καὶ φιλόφρονες σχέσεις πρὸς τὰς ἀρχάς, συνιστάται δὲ καὶ ἐπιδιώκηται ἡ πρὸς πάντας τοὺς συνοίκους ἀγαθὴ συμβίωσις.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τηρητέαν πολιτείαν πρὸς τοὺς ἐκτός.

Ἐν ἀλλήλοις δὲ τὴν ἄρρηκτον σύμπνοιαν καὶ τὴν ἀδιάσπαστον ἐν πάσιν ἐνότητά καὶ συνάφειαν πρὸς τὰς οἰκείας πνευματικὰς ἀρχάς καὶ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὡς τὸ ἀπροσμάχητον τείχος κατὰ τῶν οἰωνοτήτων ἐξωθεν ἐπιβουλῶν καὶ προθέσεων, ὑποδεικνύοντες, συνιστῶμεν ὅπως στερεῶς οἱ πάντες καὶ ἐν ἀδιασπάστῳ ἐνότητι πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἔχωνται τοῦ ἀνέκαθεν ἰσχύοντος καὶ τιμαλφούς δι' ἡμᾶς ἰδιαίτερου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ σχολικοῦ ἡμῶν καθεστώτος, νομοταγῶς μὲν καὶ εὐπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης εὐσταθείας ἀποκρουομένης πάσης οἰασθήτινος ἀποπειρας πρὸς μεταβολὴν αὐτοῦ.

αἰθ'. Ἰουνίου κβ'».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος.—Ἐπανῆλθε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἐκ τῶν ἐν Πιλοπυθίῳ ἱαματικῶν λουτρῶν ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Πισιδείας κ. Κωνσταντῖνος.

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, 9 μεσοῦντος, ἐγένοντο αἱ κανονικαὶ ψῆφοι τοῦ νέου μητροπολίτου Χίου, ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου πανιερ. κ. Κωνσταντίνου, οὗ συνοδικῶς ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ ἀπὸ τῆς Χίου ἀποχώρησις, ἔνεκεν ἀπαιτήσεων μεγάλου μέρους τῶν κατοίκων, ἐνοχλούντων τὴν τε Ἐκκλησίαν καὶ τὴν σεβαστὴν κυβερνήσιν ἀπὸ ἔνδεκα σχεδὸν μηνῶν. Ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων ὑποψηφίων, τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Καλλιωνοπόλεως κ. Ἱερωνύμου, Κῶου κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ τοῦ θεοφίλ. ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀγαθαγγέλου προεκρίθη ὁ πρῶτος, ἀπὸ δωδεκαετίας συνετῶς ποιμαίνων τὴν ἐπαρχίαν Καλλιωνοπόλεως καὶ Μαδύτου.—Χθὲς δὲ γενομένων τῶν κανονικῶν ψήφων πρὸς ἀνάδειξιν μητροπολίτου Καλλιωνοπόλεως, ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἐλευθεροπόλεως κ. Παναρέτου, τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Ἀρδαμερίου καὶ Γαλατίστης κ. Δωροθέου καὶ τοῦ παν. ἀρχιμ. κ. Νεοφύτου Εὐαγγελίδου, προεκρίθη ὁ πρῶτος, ὑπηρετῶν μετὰ ζήλου τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν.

Δ. Ἑθν. Μ. Συμβούλιον.—Κληρικὸν μέλος τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου ἐξελέγη, κατὰ τὴν συνοδικὴν τῆς χθὲς συνεδρίαν, ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Σωζοαγαθοπόλεως κ. Δωρόθεος.

ἀντικαθιστῶν τὸν πανιερ. τέως μητροπολίτην Χίου κ. Κωνσταντίνου.

Θεολογικὴ Σχολή. — Μέλος τῆς ἐφορίας τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀντὶ τοῦ παν. μητροπολίτου πρώην Χίου κ. Κωνσταντίνου, ἐξελέγη χθὲς ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης 40 Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνθιμος.

Πνευματικὸν δικαστήριον. — Πρόεδρος τοῦ πατριαρχικοῦ Πνευματικοῦ δικαστηρίου διορίσθη, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ τέως μητροπολίτου Χίου κ. Κωνσταντίνου, ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίου κ. Πολύκαρπος.

Ἁγίου Ὁροῦ. — Τῇ κυριακῇ, 5 ἰουλίου, μνήμη τοῦ ἐνάγιου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ κτίτορος τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῇ πανηγυρίζουσῃ μονῇ ταύτῃ.

Χοροδοσία. — Τῷ σάββατῳ, μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὁροῦ, πνευματίζοντος τοῦ σεπτοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ θησαυρίζοντος τὸ λείψανον τῆς μεγαλομάρτυρος, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροδόγησεν ἐν αὐτῷ μετὰ τινων ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος πκνιερ. μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης.

Μονὴ Πάτμου. — Ἐπανῆλθε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἐκ Πάτμου ὁ πρὸ μηνὸς εἰς τὴν ἐκεῖ μονὴν μεταβὰς διὰ τινὰ μοναστηριακὴν ὑπόθεσιν πατριαρχικὸς ἐξάρχος ἱερολογ. διάκονος καὶ ὑπογραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Διονύσιος Μηνᾶς.

Κανονικὴ ἄδεια. — Μετὰ δέμηνον διαμονὴν ἐν Ἐσπερίᾳ διὰ λόγους ὑγείας, ἐπανῆλθε προχθὲς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Γερμανός.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί. — Τῷ νέῳ παρ' ἡμῖν πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας ἐξρχ. κ. Τσαρικόφ τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσήσεις ἐπὶ τε τῷ διορισμῷ καὶ τῇ ἐπ' αἰτίοις ἀφίξει ἡρμήνευσε τὴν παρελθούσαν πρασκευὴν ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος.

Μ. τοῦ Γένους Σχολή. — Τοῦ σχολάρχου τῆς πατριαρχικῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς πανιερ. μητροπολίτου Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεοβούλου ἀνχωροῦντος εἰς Ἐσπερίαν χάριν ἀναψυχῆς, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, προτάσει μὲν τοῦ σχολάρχου, ἐγκρίτει δὲ τῆς ἐφορίας τῆς Σχολῆς, ἀνετέθησαν τῷ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἑλλογ. κ. Β. Α. Μυστακίδῃ, τῷ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔτος ἐπιτυχῶς ὁμοίαν ἐντολὴν διεξαγαγόντι.

Ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι. — Τὰς τρεῖς τελευταίας συνεδρίας τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συνεδριζούσης Μεσαιωνολογικῆς Ἑταιρίας ἀπησχόλησεν ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς, οὗ ἡ ἄδεια, τίτλον φέροντος «Βυζαντινὰ Εἰδήσεις», ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ προσωρινοῦ προέδρου τοῦ σωματείου κ. Μ. Ἰω. Γεδεών. Τῆς

συντάξεως θέλει ἐπιστατῇ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας κ. κ. Α. Mordtmann, ἱατροῦ, Μ. Γεδεών, Β. Α. Μυστακίδου, Ἐλευθ. Ταπεινοῦ καὶ τοῦ αἰδέσ. πρεσβυτέρου κ. Ἀθαν. Χρυσανθίδου, γνώστου δοκίμου τῆς παλαιογραφίας. Ἡ Ἑταιρία κέκτηται πλουσιώτατον ὕλικόν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτῆς.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί. — Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ ἡ Α. Θ. Π. τηλεγραφικῶς συνεχάρη τῷ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πκνιερ. μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας κ. Προκοπίῳ.

Κληροδοτήριον φιλάνθρωπον. — Ἐκ τοῦ τραπεζουντικοῦ «Φάρου τῆς Ἀνατολῆς» ἐμάθομεν ὅτι ὁ κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἰουνίου πρὸς Κύριον μεταστὰς ἐν Ὁδησσῷ τραπεζούντιος Ἐλευθέριος Παυλίδης ἐκληροδότησε 15000 ρουβλίων ὑπὲρ ἀνεργέσεως ἐν Τραπεζοῦντι Γηροκομείου μετὰ οἰκονομικοῦ συσσιτίου, ὧν πρὸς συντήρησιν διέθηκε τὴν ἐν Ὁδησσῷ μεγάλην αὐτοῦ οἰκίαν, ἥτις 80000 ρουβλίων — 10000 ρουβλίων πρὸς ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν Ἐπαγγελματικῆς σχολῆς — 9000 ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς κοινότητος — 3000 ὑπὲρ τοῦ Φιλεκκλεῖδ. Συλλόγου — 2000 ὑπὲρ τῆς γυναικείας Ἀδελφότητος. — 1000 ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐλλήνων Κρώμνης — 3000 ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Τραπεζοῦντος καὶ Ροδοπόλεως ἱερῶν μονῶν. Κατὰ καθήκον αἱ κοινοτικαὶ τῶν ὀρθοδόξων τῶν ἐν Τραπεζοῦντι ἀρχαὶ ἀνηγόρευσάν τὸν ἀείμνηστον Ἐλευθέριον μέγαν εὐεργέτην τῆς κοινότητος.

Μονὴ Σουμελά. — Πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν περὶ τῶν τῆς μονῆς ταύτης ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἡγούμενος αὐτῆς πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μακάριος Μαρινάκης.

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος, μετὰ τὴν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀναχώρησιν μεταβὰς εἰς Ἀθήνας καὶ διαμείνας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ βραχὺν χρόνον, ἐπενῆλθεν εἰς Ἀλεξανδρείαν τῇ 28 ἰουνίου. Κατὰ τὴν ἀπὸ μέσων ἰανουαρίου μέχρι τέλους ἰουνίου μηνὸς ἀπουσίαν αὐτοῦ, τὰ καθήκοντα πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου ἐξεπλήρωσεν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Τριπόλεως κ. Θεοφάνης Μοσχονᾶς, εἰς ὃν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῶν ἐλλήνων ἀπένειμεν ἐσχάτως τὸν Στχυρὲν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ ἐν Καῖρῳ ἐπίτροπος πκνιερ. μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Νεκτάριος ἀφίκετο προχθὲς ἐνταῦθα, μεταβάντων εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ. — Ἡ προσφώνησις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κατὰ τὴν τῇ 5 τοῦ μηνὸς τούτου γενομένην ἱερὰν τελετὴν

ἐν τῇ Θεολογικῇ σχολῇ τῇ κατὰ Χάλκην, ἧς ἐμνήσθη-
μεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἔχει ὧδε :

Ἀγαπητὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας τέκνα.

Μέλλων ὀφειλετικῶς νὰ καταστέψω ὑμᾶς ἐν τῇ εὐσήμε-
ταύτῃ ἡμέρᾳ διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνισχύσω
ὑμᾶς ἐν τῇ μελλούσῃ πορείᾳ, λέγω ὑμῖν· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα
ὅπως δοξασθῆτε ἐν τῷ ἀγῶνι, ὃν ὁσονοῦπω ἀναλαμβάνετε.

Ἐπὶ ἐπταετίαν ὅλην ἀπεμάξατε ἀπὸ τῶν εὐοσμοτάτων
ἀνθέων τῆς πατρίδας εὐσεβείας καὶ θρησκείας τὸ ἡδὺ ἄρω-
μα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἐξέρχεσθε ἐκ τοῦ λειμῶνος τούτου τῶν ἀνθέων καὶ εἰ-
σέρχεσθε εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῷ ἀμπελῶνι τούτῳ θ' ἀπαντήσετε καὶ εὖοσμα ἄνθη,
καὶ ἀκάνθας καὶ τριβόλους. Εἰς τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἔγκειται
ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀξία νὰ προσπαθήσητε νὰ ἐκριζώσητε τὰς
ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, προσέχοντες, ὅπως μὴ προσ-
βληθῆτε ἐξ αὐτῶν καὶ προφυλάξητε καὶ τὰ λοιπὰ ἀνθύλια
ἐκ τῶν ἀκανθῶν.

Ὅπως κατὰ κόρον κατ' αὐτὰς ἐπαναλαμβάνεται καὶ λέ-
γεται ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν, οὕτως ὀφείλετε νὰ προ-
σέχητε μεγάλως, ἐπειδὴ τῷ ὄντι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι καὶ
ἡ προσοχὴ ἡμῶν δεόν νὰ εἶναι μερίστη. Ἐν τῇ πορείᾳ ὑμῶν
θ' ἀπαντήσητε πολλὰ προσκόμματα καὶ πολεμίους, καὶ ἡ
τέχνη ὑμῶν εἰς τοῦτο ἔγκειται, νὰ ἐξέρχησθε ἀλώβητοι ἀπὸ
τὰ διάφορα ἐν τῷ ἀγῶνι δηλητηριώδη βλήματα.

Ὁ ζῆλος ὑμῶν ἔστω μεμετρημένος καὶ κατ' ἐπίγνωσιν.
Μὴ ἀμφιβάλλητε, ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία ὀφειλετικῶς θὰ παρα-
κολουθῇ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον καὶ πορείαν. Μὴ ἀμφιβάλλητε
ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ παύσῃ φροντίζουσα καὶ μεριμνῶσα
ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς τῆς ἱεράς ταύτης Σχολῆς.

Ὀφείλετε εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα,
ἣτις συνέστησε καὶ συντηρεῖ τὴν Σχολὴν ταύτην. Ἀκριβῶς
δὲ ἡ τοιαύτη τῆς ἱεράς ἀδελφότητος πρόνοια προκαλεῖ τὴν
ὑμετέραν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀπεκδέχεται τὴν ὑμετέραν πο-
λιτείαν ἀνάλογον.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐνισχύῃ ἐν τῷ ἀγῶνι, εἴθε ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ νὰ ἐπισκιάζῃ ὑμᾶς. Πορευθέντες μὴ ηττούσαστε τὰ
ἔθνη πάντα ὅσα ἠκούσατε καὶ ἐδιδάχθητε ἐν τῇ Σχολῇ.

ΟΙ ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΙ

Πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, μαθὼν τὴν ὑπαρξίν
κώδικός τινος τῆς ἐπισκοπῆς Μετρών καὶ Ἀθύρων,
ἐξήιτησα ἀπὸ τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Γρηγορίου
(τοῦ ἀπὸ Σερρών) Ἡρακλείας ἀντίγραφα τῶν κυριωτέ-
ρων κεφαλαίων ἐκ τοῦ περιεχομένου, γενόμενα ὑπὸ
τινος τῶν ἐν Μέτραις τότε διδασκάλων. Ἐκ τούτων
ἔκρινα καλὸν νὰ ἐκδώσω τὸ περὶ τῶν μεγάλων δρα-
γομάνων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης σημείωμα, τανῦν κα-
τάλληλον τῇ περιστάσει κρίνων, ἐὰν μάλιστα ἐπεκτα-
θῇ, διαφωτιζόμενον τοῦ βίου καὶ τῆς ἀπέναντι τοῦ
Κράτους πολιτείας τινῶν ἐξ αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς σημειώσεως ταύτης σημειῶ
ὅτι ἔργον φαίνεται Γεραδίου ἐπισκόπου Μετρών

τοῦ ἐκ Λέρου, τοῦ τῇ 20 ἰουνίου 1783 προβιβασθέν-
τος εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας, θα-
νόντος δὲ μετὰ πενταετὴ διοίκησιν.

Σημείωμα περὶ μεγάλων διερμηνέων ὑπάρχει καὶ
ἕτερον ἐκδομένον. Κύριλλος δὲ πιθανῶς ὁ μέγας ἀρ-
χιδιάκονος ὁ Σερμπετσόγλου, ὁ κατόπιν Ἰκονίου (Ἀ-
δριανουπόλεως καὶ εἰτα πατριάρχης) συνέταξεν ἐν τῇ
«Ἱερογραφικῇ Ἀρμονίᾳ» διὰ στίχων ἱμῶν ἀναγρα-
φὴν δραγομάνων. Ἦν τόσῳ μέγα τὸ ἀξίωμα τοῦτο,
ὥστε νὰ κινή λογίμους ἑλλήνας εἰς ἀναγραφὰς ὀνομά-
των, εἰς ἐγκώμια ἀρετῆς, συντάττοντας καταλόγους
αὐτῶν, ὡς συνέταττον καὶ καταλόγους πατριαρχῶν.

Ὁ κώδικς τῶν Μετρών οὗτος ἦν ὁ νεώτερος. Ὁ
ἐπίσκοπος Μετρών Γερασίμος, ὁ ταῦτα γράψας καὶ
πολλὰ ἄλλα σπουδῆς ἀξία ἐν αὐτῷ, μανθάνει ἡμᾶς
ὅτι εἶχεν ἐνώπιον αὐτοῦ κώδικα τοῦ 1585. Ἐκεῖνος
ἐξηφανίσθη. ὁ δὲ νεώτερος, ζητηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ
πρὸ τριῶν ἐτῶν, οὐχ εὑρέθη. Φρονῶ δὲ ὅτι εἶχε σπου-
δαίας εἰδήσεις περὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπισκοπῆς καὶ
τῶν χρόνων ἐκείνων (1769—1782), ἀφοῦ τὰ ἐξ αὐτοῦ
ἐξηγμένα καὶ σταλέντα μοι ἀποσπάσματα εὐαρέστως
δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῶσι σήμερον ὑπὸ τῶν φιλιστό-
ρων, ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

ὁ μ. χ. Μ. Ι. Γ.

«Καταγρχή τῶν δραγομάνων τῆς μεγάλης πόρτας τῶν
ὁμαλῶν ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Παναγιώτου, ὅστις ἐγένετο
μετὰ ὀγδοὺν ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ σουλτάν Μεχμέτ τοῦ
Δ' εἰς τὸ ἀρχιζ' ὁδηγία καὶ προτροπῇ τοῦ Κιοπροῦλη Μεχμέτ
πασᾶ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν τὴν ὁκταετὴ στάσιν καταβα-
λόντος, συμβουλῇ καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ Παναγιώτου δι' ὃ καὶ
ἔβλεπον τούτῳ ἡ δραγομανία.

Πρῶτος τοῖνον διερμηνεὺς τῆς κρατικῆς πόρτας τῶν ὁ-
μαλῶν ἐγένετο ὁ Παναγιώτης ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐπι-
σημονιώτατος κωνσταντινουπόλιτης, ἱατρὸς τὴν τέχνην,
εὐγενῆς τὸ γένος, εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, λατινι-
κῆς καὶ ἀρχαίης, λέγων καὶ γράφων ἐν ἐκάστῃ γλώσσῃ
ὥτε τις τὴν πάτριον αὐτοῦ παιδιόθεν καλῶς παιδευθεὶς.
Ἀπέθανεν ἐν τῇ κατὰ τῶν γερμανῶν μάχῃ εἰς τὸ ὄρδι, καὶ
ἐκείθεν ἐκομίσθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ
ἐτέθη ἐν τῷ μνηστηρίῳ τῆς Χάλκης, ὅπερ αὐτὸς ἀνεκένισε,
καί ται δὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Παναγίᾳ.

Μετὰ τοῦτον ἐγένετο ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ὁ ἐξ
ἀπορρήτων, ἀνὴρ σοφὸς καὶ φίλος τῆς ἀρετῆς, συγγραμματα
πλείστα καταλελοιπῶς ἡμῖν· τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς,
τὰ ἰουδαϊκά, γνωμολογικόν, ὑποθήκας, πόδες ἡγεμόνας, λό-
γους πρεσβευτικούς, καὶ ἄλλα πλείστα ἀνεκδοτά, γραμμα-
τικὴν περὶ συντάξεως καὶ θεματογραφίαν. Ὑπῆρξε δὲ καὶ
μέγας λογοθέτης καὶ διδάτκλος τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου·
ἐλάσας δὲ εἰς βαθύ γῆρας καὶ δαμασθεὶς τῷ βάρει τῆς πο-
δολγίας, κατέλιπε τὸ σεβάσμιον αὐτοῦ σκῆνος μεταστὰς
πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ μακαρίαν ζωὴν, κηδευθεὶς ἐν τῇ Ἀγίᾳ
Παρθενῇ κατὰ τὸ Χάσκιον.

Διεδέχθη δὲ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικόλαος Μαυροκορδάτος καὶ ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς ἐγένετο αὐθέντης τῆς Μπογδανίας κατὰ τὸ αψ^α· ἦν δὲ κατὰ πάντα ἴσος ἢ ὑπέρτερος τῆς πατρικῆς ἀρετῆς. Τοῦτον δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ^α παραιτησάμενον ὁ αὐτῷ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωάννης διεδέξατο, ἀνὴρ οὐ τοσοῦτον ταῖς ἐξωθεν ἀρεταῖς κατηγλαῖσμένος, ὡς ὁ πατήρ καὶ ἀδελφός, ἀλλὰ τοῖς φυσικοῖς, καλὸς τὸ εἶδος, σεμνὸς τὸ φρόνημα, εὐπρόσιτος, ἀστείος, δίκαιος, πραότατος, φιλάνθρωπος, παρὰ πάντων ποθεινὸς καὶ φιλούμενος. Ἀλλὰ καὶ οὗτος μετὰ χρόνον αὐθέντης Βλαχίας ἐγένετο διάδοχον τῆς δραγουμνίας καταλείπων τὸν ἀξιώτατον Γρηγόριον Γκίκα τὸν καὶ ἀνεψιὸν αὐτοῦ· ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος δραστήριος ἐργῶ καὶ λόγῳ, βουνεχτής, τῶν πολιτικῶν νόμων ἐμπειρότατος, καθεστηκότι φρονήματι κατηγλαῖσμένος, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐπ' ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ Γκίκα παραιτησάμενος τὴν δραγουμνίαν ἐγένετο αὐθέντης τῆς Μολδαβίας τῷ αψ^α. Ὁ δὲ Ἀλεξάνδρος γενόμενος διεσπληνέως διευφημεῖτο παρὰ πάντων ὡς ἀριστος καὶ εὐδοκίμωτατος, μηδὲν τὰ δευτερεῖα παραχωρῶν ἐπὶ λόγων εὐροῖα διὰ τὴν συνοῦσαν αὐτῷ πολυμάθειαν. Διαπρέψας δὲ ἐν τούτῳ τῷ ἀξιώματι χρόνους δεκατρεῖς διεβλήθη ὡς ἐπίβουλος τῆς βασιλείας, φθόνῳ καὶ περιστάσει ἐν τῷ κυρίῳ τῆς μετὰ τῶν γερμανῶν εἰρήνης, καὶ ἀπετμήθη δεκάτῃ φεβρουαρίου τοῦ αψ^μ ἔτους, βασιλεύοντος τοῦ σουλτάν Μωχμούτ. Εἴτα γίνεται Ἰωάννης ὁ Καλλιμάχης, δοῦλος τοῦ ἀποτιμηθέντος, μπογδανὸς τὸ γένος, ἀνὴρ σεμνὸς καὶ κάλλιστος, τὸ φιλότιμον καίνον καὶ ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναδιαδεχθεὶς, μηδὲν λέγων ἢ πράττων ἐξω τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. Τοῦτον δὲ τὸν Ἰωάννην ἐξοῦται τοῦ ἀξιώματος Ματθαίος Γρηγόριος Γκίκα καὶ γίνεται δραγουμάνος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ μετατεθῆναι εἰς τὸν τῆς Βλαχίας θρόνον· ὁ γὰρ πατήρ αὐτοῦ ὅτε γέροντων προέβαινεν ἐπὶ τὰ χεῖρα, τῶν ζωτικῶν δυνάμεων καθεκῆσθαι ἀπορρουσῶν καὶ φθειρομένων ἀνθρώπος ἀνάξιος τῆς πατρικῆς ἀρετῆς φανείς, κατὰ πάντῃ ἀνεπιτήδειος, ταῖς ἀσωταῖς αἰ κατάρχουμένος, ἀλλὰ τάχιον τοῦ σκοποῦ τέλος λαβόντος γίνεται μπένος Βλαχίας, τοῦ πατρὸς πρὸς τὴν ἀγήρω μεταχωρήσαντος ζῶν ἐν Βλαχίᾳ. Καὶ πάλιν εἰσάγεται εἰς τὸ τῆς δραγουμνίας ἀξίωμα ὁ Κηλιμάχης· κρατεῖ τὸ ἀξίωμα μέχρι οὗ γέγονεν αὐθέντης Μπογδανίας. Τοιοῦτω τοίνυν κεκοσμηθεὶς ἀξιώματι ὁ Κηλιμάχης Ἰωάννης ἀναχωρεῖ καὶ γίνεται Γρηγόριος Γκίκας, υἱὸς τοῦ μακκρίτου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀποτιμηθέντος· ἦν δὲ τοῦ πατρὸς μὲν τῆς ἀρετῆς ἀπόζων, τῆς δὲ τύχης ἀπεχθονόμενος ἀπεφεύγε τὴν ἀπὸ τούτου τιμὴν ἀρκούμενος τῇ συνήθει τῶν ἀρχόντων ζωῇ· ἀλλ' ὁ Ραγίπ πασᾶς, βεζύρης τότε γερῶν καὶ εἰδώς εἰς πατρός ἐστιν υἱὸς ὁ Γρηγόριος, εἶχε γὰρ εἰς νοῦν αἰετοῦ τῆς ἡς ἡζιώθη παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου χάριτες, τελεῖ αὐτὸν διὰ βασιλικῷ καθεσθαι δραγουμάνον ἐκὼν ἀέκων, πῇ μὲν βιάσας, πῇ δὲ καὶ εὐελπίσας. Εἴτα τῷ αψ^δ ἔτει ἐγένετο αὐθέντης Μολδαβίας, καὶ μετ' αὐτὸν λαμβάνει τὸ τοῦ ἐρμηνέως ὄνομα ὁ μέγας λογοθέτης Γεώρ-

γίος υἱὸς τοῦ ἐνδοξοτάτου αὐθέντου Σκαρλάτου, ἀνὴρ παντοίαις ἀρεταῖς καὶ χάρισι κεκοσμημένος, βιβλίῳ αἰ παῖσαν ἔχων· καὶ τὸ ἐκ τούτου ὄφελος ὡς μάλιστα φιλεργὸς ἐγκαρπούμενος ἐφίπταται ὡς οἰκείοις πτεροῖς ταῖς ξένοις ἐπεριδόμενος, ἦν γὰρ θηρεύων ἐπιτηδεύματα καὶ βῆλων ἐντέχνως μὴ ἀστοχῶν. Τοσοῦτον αὐτῷ πλοῦτον συνῆξεν ἡ τῶν βιβλίων ἐνδελεχὴς μελέτη, ὥστε θαυμάζειν τοὺς διδασκάλους λίαν· ἀλλὰ θνήσκει πανολεθρία νότῳ, παιδὰς ἀνηλίκους καταλιπὼν τρέφεσθαι τε παρὰ τῷ πατρὶ καὶ μητρὶ, βραχὺ τοῦ ἀξιώματος ἀπολαύσας. Μετὰ δὲ τὸν ἄωρον τοῦ διαληφθέντος Γεωργίου θάνατον, γίνεται ὁ πατήρ αὐτοῦ προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνακτοῦ σουλτάν Μουσταφᾶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐπισκέπτεσθαι τὰ ἀνήλικα τοῦ υἱοῦ παιδιὰ· ἦν δὲ οὗτος ὁ ἡδὴ αὐθέντης Σκαρλάτος τότε μόνον δραγουμάνος τῶν φαιμέγων καὶ ἱατρὸς ἀριστος λεγόμενος καὶ φαινόμενος, ἐκ μόνων τούτων ἀφθόνως καὶ αὐθεντικῶς τρεφόμενος καὶ τιμώμενος. Εἴτα ὡς γέροντος ὀλιγορηθέντος ὑπεισέρχεται ὁ Νικολάκης Δράκου Σουτῆς καὶ γίνεται δραγουμάνος, μηδὲν ὁ καλὸς οὗτος ἐκ τῆς δραγουμνίας ἀπώνμενος, ἀλλὰ μόνῃ τῇ βασιλικῇ ὀργῇ ὑποπεπτωκότα ἐν τῇ κατὰ τῶν μισχόρων μάχῃ ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθῆναι τῇ καθ' αὐγούστου τοῦ αψ^θ. Γίνεται δὲ μετὰ τοῦτον ὁ τοῦ ποτὲ Μιχαήλ Βοδανίου υἱὸς Μιχαήλ καὶ ὁ μπενζιχῆς, δοκῶν εἶναι ἀξίος, ἀλλ' ἦν ὑπερ' ἦν· οὐ γὰρ ἐν τῷ λέγεσθαι τὸ ἀξίος ἀλλ' ἐν τῷ εἶναι. Ἀλλ' ἦν εὐγενὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι, πλὴν καὶ οὗτος πρὸ τοῦ φανῆναι θνήσκει ἐν τῷ στρατοπέδῳ, νότῳ πανολεθρία καταπολεμηθείς.

Καὶ πάλιν μετακχλεῖται ὁ ἐνδοξότατος Σκαρλάτος Καρηνδζᾶς εἰς τὸ τῆς δραγουμνίας ἀξίωμα, προβληθεὶς ἀκουσίῳ παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνακτοῦ· ὅταν γὰρ οἱ κρατοῦντες πείρην λάβωσι τῆς τῶν νεωτέρων γνώμης καὶ κρίσεως ἡθάσκειν τοὺς γέροντας λέγουσι καὶ δῆλοι εἰσὶν ὡς μεταμέλονται ἀπατιθέντες, καὶ τοὺς γέροντας τῶν νεωτέρων ἐκλέγονται ἀφικόμενος δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ παρὰ τῷ βεζύρη Μουσουνογλου καὶ δεξιωθείς ὡς φίλος καὶ γέρον παρὰ γέροντος, ἤρξατο περὶ εἰρήνης βουλευέσθαι, φανείς ἀριστος βουλευφῆρος καὶ πειθῶν αἰ ἐπάνεισι λαμπρὸς μετὰ τῶν τῆς καλῆς εἰρήνης τροπικῶν μηδεμιᾶς ἄλλης ἀξιώθεις τιμῆς ἀλλ' αὐθέντης ἐνταῦθα εἶναι καὶ ἔχειν τὰ πρὸς ζωτροφίαν παρὰ τῶν αὐθεντῶν τῆς τε Βλαχίας καὶ Μπογδανίας καὶ οὕτω διάγειν. Ἀλλ' ὄντος αὐτοῦ ἔτι καθ' ὁδόν, γίνεται ἐνταῦθα δραγουμάνος Ἀλεξάνδρος ὁ Ἰψηλάντης καὶ μετ' ὀλίγον αὐθέντης τῆς Βλαχίας. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν πτελεπῆ Κωστακὴν Μουρούζην ἐγγονὸν τοῦ ἀοιδίμου Νικολάβουδ κατὰσκησάμενοι οἱ κρατοῦντες δραγουμάνον περιμένουσιν ἄχρις οὗ αὐθέντην τελέσειαν. Γενόμενος δὲ οὗτος αὐθέντης τῆς Μπογδανίας, μετὰ τὴν σφαγὴν τοῦ μακκρίτου Γρηγόριουδ, ἀφῆκε τὴν δραγουμνίαν τῷ πτελεπῆ Νικολάκῃ Καρτζῆ, υἱῷ τοῦ μακκρίτου ἀρχόντος ποσπελνίκου Καρτζῆ Κωνσταντίνου. Ἀνὴρ ἀριστος ὡς κατηγλαῖσμένος παντοίαις ἀρεταῖς.

^a δυσξύμβλητον ἐν τῷ κώδικι, ἴσως αψ^μ = 1710.

^α ἑλλείπουσι λέξεις ἐνταῦθα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

^a λείπει βεβαίως ἡ λέξις κλίσιν, ἢ στοργὴν ἢ τι τοιοῦτον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐπιτροπικὴ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης

Παρά τῷ δημοσίῳ ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπικῇ τηροῦνται, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία τοῦ συμβολαιογράφου Ζακύνθου Ἰωάννου Τετράδου, χρηματίσαντος τοιοῦτου ἀπὸ τοῦ 1692 μέχρι τοῦ 1728 ἔτους. Ἐν τῷ βιβλίῳ XI σελ. 85 ἀναγινώσκουμεν τὴν κατωτέρω ἐπιτροπικὴν τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Μεθοδίου, τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τὸ ἀνέκδοτον καὶ διὰ τὸ τῆς τότε ἐποχῆς γλωσσικὸν ὕψος παρέχουμεν εἰς τὴν δημοσιότητα, τηροῦντες τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ χειρογράφου.

Ἐν Ζακύνθῳ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

«Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἡμῶν. 1704 αὐγούστου 11 εἰς τὸ νησί τῇ διακύνθου τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη εἰς τὸ καντζέλο ἐμοῦ νοταρίου ὁ ἱλλουστρίσσιμος καὶ ρεβερεντίσσιμος Μεθόδιος πρῶην μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος ἰνστάρισε νὰ γράψω, ὡς κἀνωθεν. ἔστωντας καὶ νὰ ἦλθε διὰ προσταγῆς τοῦ γαληνοτάτου καὶ κραυασιότατου μεγάλου βασιλέως πάσης μοσκοβίας ἀφθέντου καὶ ἐξουσιαστοῦ κυρίου κυρίου πέτρου Ἀλεξιάδου καὶ υἱοῦ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητοῦ τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου, καθὼς φαίνεται καὶ συντροφιασμένος μὲ πατέντες τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου ἀφέντος ἱνπασαδόρου τῆς μοσκοβίας κυρίου πέτρου Ἀνδρόβιτς Τολστόν κάτοικος καὶ εὐρισκόμενος εἰς τὴν πόρτα ὁτομάνα, εἰς τὰς ὁποίας πατέντας φαίνεται νὰ ἔρχεται προσταγμένος διὰ χεῖρας τῆς ἁνωθε μεγάλης βασιλείας, τῶρα λοιπὸν ὅπου μέλλει νὰ μισέψῃ διὰ τὴν Βγέναν, πόλιν τῆς Γερμανίας διὰ νὰ ἀνταμώσῃ τὸν ἀφέντη ἐξοχώτατον καὶ ὑψηλότατον ἱνπασαδόρο τῆς μοσκοβίας, διὰ τοῦτο ψηφῇ καὶ ἰνστιτουήρῃ διὰ κουμέτο τοῦ γκενεράλ καὶ καθολικὸν ἐπίτροπον τὸν ἐκλαμπρότατον σ. ἱζέπο ἀμπάτε Θεοδωρῇ πρεζέντες καὶ ἀτζετάντες, τοῦ ὁποίου δίνει ἐξουσία νὰ λαβὴν καὶ ρικουπεράρῃ τὰ ὅσα γράμματα ἤθελαν ἔλθαι εἰς τοῦτο τὸ νησί εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου τόσον ἀπὸ τὸν ἁνωθεν ἱνπασαδόρο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡσάν καὶ ἀπὸ καθεῖς ἄλλον ἰδικὸν καὶ φίλον τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου, ταῖς ὁποίαις γραφαῖς τοῦ ἱνπασαδόρου νὰ ταῖς ἀνοίγῃ καὶ νὰ στέρῃ κόπια ἀπὸ ταῖς αὐταῖς εἰς τὴν Βγέναν εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἱνπασαδόρου τῆς μοσκοβίας διὰ τὸ σίγουρο ρεκάπιτο, ρεστάροντας ἢ ἀφεντικαῖς εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἁνωθε σ. ἀμπάτε, ταῖς δὲ ἐπίλοιπαις νὰ ταῖς κρατῇ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ βουλωμένους καὶ νὰ δίνῃ πάρτε ὁμοίως ἀν ἔρθου, ἄσπρη κοντάδα ὅ λότερα ντὲ κάμπιο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου νὰ τὰ σκουδέρῃ καὶ νὰ τὰ κρατῇ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ δίνοντος εἰδῆσι τῆς αὐτοῦ πανιερότητος, διατὶ ἐρχόμενος καλὸ γύρισμα εἰς τὸ παρὸν νησί, νὰ ἔχῃ χρέος ὁ ἁνωθε σ. ἀμπάτε νὰ κονσεντάρῃ οὔλα τὰ πάντα εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου, ὁποῦρι νὰ ταῖς προβοδάῃ θε-

νε ἤθελε προστοχθῇ μὲ τὸ γράμμα τοῦ ἁνωθε πανιερωτάτου, ἔχοντας ἐξουσία νὰ δίνῃ δύο τσεκίνια τὸν κάθε μῆνα τῶν δύο ἀνθρώπων, ὅπου ὁ ἁνωθε πανιερωτάτος ἀπαράτησε εἰς τὸ παρὸν νησί διὰ ὅσον καιρὸν θέλουν σταθῇ ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ περιπλέον νὰ δίνῃ τέσσαρα τσεκίνια διὰ μία φορὰ τοῦ σ. φραγκοπούλου ὅποτε ἤθελε εἰπεῖ νὰ μισέψῃ ἀπὸ ἐπ᾽ αὐτὴν, ὁμπλιγάροντας πάντα τὰ καλὰ τοῦ ὁ ἁνωθε πανιερωτάτος νὰ σοτισφάρῃ τὸν ἁνωθε σ. ἀμπάτε εἰς τὴν ἁνωθεν ἐξοδία καὶ ὑπόσχεται εἰς ὅ,τι ἐνεργησθῇ, ὡς ἁνωθεν, νὰ τὸ κρατῇ στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρσάλευτο καὶ βεβαιώνει.

† μητροπολίτης Θεσσαλονίκης πρῶην μεθόδιος ὑπόσχομαι τῶν ἁνωθεν.

Giuseppe Theodori accetto, et affermo

Jo Gio. Machevilli fui presente testimonio

Theofilo Cuculameti fui presente».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΝΕΩΡΙΩ*

Ἦν δὲ ὁ ἡμέτερος ἐν τῷ Νεωρίῳ ναὸς μικρὸς, κόσμῳ δὲ καὶ κάλλει ὑπελείπετο, καθὰ ὁμολογεῖται, ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλει περικαλλῶν καὶ καλλιμαρμάρων ναῶν. Ἀλλ' ἦν ἱερὸν σεμνεῖον τιμώμενόν ἐξόχως, ὡς ἔφθην εἰπόντες, καὶ σεβασζόμενον καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀνακειμένην θκυματοργὸν εἰκόνα τῆς θεομήτορος¹³⁾. Τὴν δὲ φήμην καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν εὐλάβειαν τῶν πιστῶν ἡμπέδουν τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα θύματα, ὧν τινα παρὰ τοῖς συναξαρισταῖς ἀναγράφονται. Καὶ ἄλλος ναὸς ἀναφέρεται ἐνταῦθα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐγγὺς τοῦ Ταύρου πρὸς τὸ ἄνωθεν μέρος τοῦ ἐννάτου ρεγεῶνος, ἐκτετατομένου μέχρι τῶν τειχῶν Κοντόσκυλλίου, κτίσμα, ὡς λέγεται ὑπὸ τοῦ παρadoxολόγου τοῦ Κωδινού, Βηρίνης τῆς τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος Α' (457—471) γκαμετῆς. ἥτις ἐχρήσατο ἐπιμελητῇ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῷ κουράτορι αὐτῆς, ὃν ἠνόει, ἐξ οὗ καὶ ὁ ναὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἔσχε τὴν ἐπωνυμίαν κληθεῖς τὰ Κουράτορος¹⁴⁾ ἢ, ἐὰν διακρισθῇ τῇ ἀ-

* Συνέχεια τῆς προηγ. ἀριθμ. 27 καὶ τέλος.

13) Τὸ ἀναφερόμενον ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη περισθεῖσα διὰ τῶν αἰώνων μετηνέχθη εἰς τὸ μετέπειτα ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Νεωρίου εἰς τὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Σούδας ἢ εἰς ἄλλον ἐστὶ παράδοσις ἀδέσποτος.

14) Βλ. Κωδινὸν περὶ κτισμάτων σελ. 105 ἐκδ. Βόννης α' τὰ Κουράτορος ἐκτίσθη παρὰ Βηρίνης γυναῖκος Λέοντος τοῦ Μοκέλλη εἰς τύπον τοῦ τάφου Χριστοῦ. Παρίστατο δὲ κουράτωρ ὁ ἄνθρωπος οἰκεῖος αὐτῆς· εἰς τὸ κτίσμα ὅπερ ὁ λατῖνος ἐρμηνευτὴς ἐρμηνεύει. Templum Couratorris condidit Verina uxor Leonis Macellae ad instar sepulchri Christi. Structurae autem curator quidam domesticus ejus praefuit' ἐν οἷς, ὡς ἔστιν ἰδεῖν, σαφὲς δεδῆλωται ὅτι ὁ λόγος περὶ ναοῦ τοῦ Κουράτορος. Ὁ δὲ κουράτωρ οὗτος ἐπίτροπος ἦν ἢ ἐπιστάτης τῆς βασιλείδος Βηρίνης. Προβλ. Κωνσταντινάδος σελ. 35. Bandurii Imperium Orientale p. 34 Γεδεῶν Βυζαντινὸν Ἐορτολόγιον σελ. 231, 294. Μ. Συναξαριστὴν τόμ. Ζ' σελ. 328. IB' 213.

ξιοπιστία του παραδοξολόγου, κτίσμα του κουράτορος του οίκου 'Αντιόχου, Αιθέριου ή Αιθέρου, δε μέγα ισχυσεν επί 'Ιουστινιανού και 'Ιουστίνου των αυτοκρατόρων και εκέκτητο γαίας πλησίον του 'Εδδόμου παρά την 'Απάμειαν (το νυν Μικροχώριον¹⁵). 'Αρχ' ο νικός του Κουράτορος 'Ιδρυτο, κατά τὰ ιστορούμενα, ἐν ἡ περιουχῇ ἔκειτο και ὁ ἐν τῷ Νεωρίῳ ἡμετερος νικός, οὗ ἐπιμελητὴς πρὸς ἀνακαινισμόν ἐγένετο, κατὰ το ὑπόμνημα, ὁ ρέκτωρ ἐκ τῶν αὐλικῶν θεοκτόνων ὡς προεῖρηται. 'Ὅτι δὲ ὁ ρέκτωρ ἐλέγετο συνήθως και κουράτωρ ἀναμφίβολον. 'Αμφότεροι αὗται αἱ λέξεις τὸ αὐτὸ δηλοῦσι πρόσωπον ἡγούν τὸν ἐπιστάτην τοῦ βασιλικοῦ ἢ ἄλλου ὑπεροχικοῦ οἴκου¹⁶).

Τί ἄρα συμβαίνει; 'Η ὁμοιότης τῶν ὀνομάτων και τῶν γεγονότων και ἡ τοῦ τόπου ταυτότης τυχαία εἰσι, διάφοροι δὲ οἱ εἰρημένοι νικοί ἢ τ' ἀνάπαλιν; 'Επέχομεν.

'Ὁ περὶ Βηρίνης και τοῦ κουράτορος αὐτῆς γράψας ἐστὶ πάντως ὁ τοῦ Κωδινού παραδοξολόγος, δε καταφωρᾶται ἐν πολλοῖς παράδοξα ιστορῶν και τὰ γεγονότα συγχέων και ἀναχρονιστικῶς παραμορφῶν. 'Αλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὁ τῷ 842 ἀκμάσας πατρίκιος 'Αντώνιος ὁ δεινόμενος οἶκον μεγαλοπρεπῆ παρά τὴν αὐλὴν τοῦ Νεωρίου, κατὰ τὸ ὑπόμνημα, οὐκ' ἦν βεβαίως ὁ πρῶτος πῆξας τὸν ἡμέτερον νικόν ἐν τῷ Νεωρίῳ, ἀλλ' εὐρών αὐτόν ὑπάρχοντα ἀρχαιοθεν, ἡρειπωμένον και σεσυλημένον τῇ τῶν εἰκονομάχων μανίᾳ, ἀνεκαινίσεν ἐκ βάθρων και περιέβαλεν εὐσεβῶς σεμνῷ διακόσμῳ· διὸ και μνήμη τέτακται ὑπὸ τῆς 'Εκκλησίας ἐπὶ τῷ ἀνακαινισμῷ αὐτοῦ¹⁸).

Τοῦ λόγου ὑποκειμένου περὶ τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου και τοῦ διαδεξαμένου αὐτόν 'Ακκίου, φέρεται παρὰ Σουῖδα «ἐπεὶ περ οὖν ἄθροον ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν εἰκόνες τοῦ 'Ακακίου ὡρήθησαν τινες κκοδοξοῦντα τὸν 'Ακκίον, τὴν ἀνάθεσιν προστεταχέναι, οὗ σικρὰν ἔχοντες τὴν ὑπονοίας πίστῳσιν τὴν ἐκ ψηφιδῶν γραφὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ Νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς τελεσθέντος ἐπὶ Γενναδίου, εἰς τὸν ἐπιφανῆ τόπον ἐξετύπωσεν ἐκυτόν τῷ νεῷ»¹⁹) ἐξ ὧν εἰκάζομεν ὅτι, ὁ ἀπὸ Γενναδίου (458-474)

ἀνεγερθεὶς τὸ πρῶτον ναὸς πρὸς τῷ Νεωρίῳ ἐπὶ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Θρακῆς (457-474) και τῆς βασιλίδος Βηρίνης ἴσως δὲ και ἀναλώμασιν αὐτῶν, ἐστὶ πάντως ὁ ἡμέτερος ὁ ἐν τῷ Νεωρίῳ· ἄλλως τε δὲ, καθὰ ἱστορεῖται, οὐδεὶς ναὸς τῆς 'Υπερχίας Θεοτόκου ἄλλος, πλην τοῦ εἰρημένου, φκίνεται ὑπάρχων ἐν τῇ περιοχῇ Νεωρίου κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Φέρε ἴδωμεν τὴν περαιτέρω τύχην τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος.

Βασιλεύοντος 'Αλεξάνδρου ἀδελφοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ (912-913) ἔζη ἐν Κωνσταντινουπόλει 'Ιωάννης ὁ ρέκτωρ, κομῶν παντοίας ἀρετὰς· διὸ ἦν ἐν τιμῇ παρά τῷ βασιλεῖ. 'Εγένετο δὲ εἶτα ἐκ τῶν ἐπιτρόπων, οἱς κατέλιπε τὴν ἀρχὴν ὁ βασιλεὺς ἀποθνήσκων, ἄτε δὴ ὄντος νηπιῦ τοῦ νομίμου διαδόχου Κωνσταντίνου υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ²⁰). 'Ὅτε τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς ἐδόθησαν Ρωμανῷ τῷ Λεκαπηνῷ (919-944) ὁ 'Ιωάννης ἤρθη εἰς μείζονα τιμὴν γενόμενος, παλαδυναστεύων παρά τῷ βασιλεῖ διακειμένῳ εὐνοῦστατα πρὸς τὸν ἄνδρα. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀνεδείχθη ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τῶν βουλγάρων στρατοῦ. 'Ατυχησάντων τῶν ὀπλων τῶν βυζαντινῶν ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ, διαβληθεὶς πρὸς τὸν βασιλεα ὁ 'Ιωάννης ἀπῆλθε τῶν ἀνακτόρων προφασισάμενος ἀσθένειαν, ἐνα μὴ τι χειρὸν αὐτῷ γένοιτο, και εἰσελθὼν ἐν τῇ ἐαυτοῦ μονῇ δηλ. τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθείσῃ (οὗ ἕνεκα προσωνομεῖτο αὕτη μονὴ τοῦ ρέκτορος) ἐκάρη μοναχός²¹).

'Αλλὰ μετ' οὐ πολὺ τῆς διαβολῆς ἐξελεγχθείσης, ἐκλήθη εἰς βασιλεύουσιν και ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως Ρωμανοῦ οἶκον μεγαλοπρεπῆ και κτήματα πάμπολλα· νυμφευθεὶς δὲ ἐτέλεσε γάμον λαμπρόν ἀποβαλὼν τὸν μοναχικὸν τρίβωνα Συνελόντι δ' εἰπεῖν ἀνεκτήσατο τὴν πρῶτην λαμπρότητα και ἐγένετο αὐτῷ εὖναι, τῷ βασιλεῖ²²).

Στοιχοῦντες τῷ ἡμετέρῳ ὑπομνήματι λέγομεν ὅτι ὁ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενος ρέκτωρ ἐστὶ πάντως ὁ ἡμέτερος 'Ιωάννης. Ρωμανὸς δὲ ὁ Λεκαπηνὸς, ἀνακαινίσας ἰδίους ἀναλώμασι τὸν ἐν τῷ Νεωρίῳ νικόν, καθὰ εἴπομεν, προσήρ-

νον ὅτι ὁ πατριάρχης Τιμόθεος (511-518) «ὅπου ἂν ποτε εἰσῆλθεν ἐν ἐκκλησίᾳ εἰ μὴ πρότερον τὰς εἰκόνας Μακεδονίου τοῦ πατριάρχου (342-360) ἀπέσπασε τῆς λειτουργίας οὐκ ἤρχετο» (βλ. Βυζαντίου Κων)πολιν τόμ. Γ' σελ. 520).

20) βλ. Λέοντα Γραμματικὸν σελ. 488 ἔκδοσιν Παρισίων.

21) βλ. Κεδρηνὸν Β' 304 και Λέοντα Γραμματικὸν σελ. 497 ἔκδ. Παρισίων. Αὐτόθι παράγρ. 500 ἔκδοσις Βόννης. «'Ἦδη γὰρ 'Ιωάννης ὁ ρέκτωρ διαβληθεὶς πρὸς τὸν βασιλέα ἀσθένειαν προφασισάμενος τοῦ παλατίου κατεληλύθει και ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ πλησίον τῶν Γαλακρυνῶν ἀπεκάρη»· ἐξ οὗ γίνεται δῆλον ὅτι ἡ τοῦ ρέκτορος μονὴ οὐκ ἦν αὕτη ἡ τῶν Γαλακρυνῶν ὡς ὑπειθέθη ὑπὸ τινων, διότι ἡ τῶν Γαλακρυνῶν ἀνηγέρθη ὑπὸ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Μυ. στικτοῦ (895-906) ἐν αὐτῇ δὲ και ἐτάφη οὗτος (βλ. ἀρχαιολογικὸν Παράρτημα τοῦ ΙΘ' τόμου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ 'Ελλ. Φιλολ. Συλλόγου· σελ. 23. πρβλ. Γεδεῶν Βυζαντινὸν 'Εορτολόγιον σελ. 259 ἐν τόμῳ ΚΣ' τοῦ περιοδ. τοῦ 'Ελλ. Φιλολ. Συλλόγου).

22) βλ. Λέοντα Γραμματ. σελ. 505 ἔκδ. Παρισίων και ἄλλους ἱστορικοὺς τοῦ Βυζαντίου.

15) βλ. Γεδεῶν Λίθοι και Κεράμει σελ. ρζττ'. Εὐαγγερίου 'Εκκλ. 'Ιστορ. βιβλ. Ε' κ. φ. 3. Τοῦ ἱσχυροῦ κουράτορος μνείαν ποιεῖται και ὁ Θεοφάνης ἐν τοῖς ἐφεξῆς «Τούτῳ τῷ ἔτει (τῷ α'.) Αἰθέριος (κουράτωρ τοῦ 'Αντιόχου) και ὁ 'Αθῖος (ἐπαρχος τῆς πόλεως) ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ 'Ιουστίνῳ. Γνωσθέντες δὲ ἀπέθανον ξίφει» βλ. Θεοφάνους Χρονογρ. τόμ. Α' σελ. 373.

16) βλ. Σκαρλ. Βυζαντίου Κωνσταντινουπόλιν τόμ. Γ' σελ. 78 ἰδ. και λέξεις rector και curator ἐν λατινικοῖς λεξιμοῖς.

18) βλ. Μ. Συνεχιστὴν τόμ. Η. σελ. 464.

19) βλ. Σουῖδαν ἐν λέξει 'Ακάκιος. 'Ὁ Βιρόνιος παρακρουσθεὶς ἐκ τῶν παρὰ Σουῖδα ἀναφερομένων σφάλλει προφανῶς λέγων ὅτι ὁ πατριάρχης 'Ακάκιος (471-489) ἀνεστήλωσε πρῶτος τὴν ἐκ μωσαϊκοῦ εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῷ παρὰ τὸ Νεῶριον ἱερῷ ναῷ. Τὸ ἔλος τοῦ ἀναστηλοῦσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τὰς τῶν κτιτόρων και τῶν πατριαρχῶν εἰκόνας ἐστὶν ἀρχαιότερον διῆκον μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Δ' αἰῶνος. Τεκμήριον δὲ τὸ παρὰ Θεοδώρου τοῦ 'Αναγνώστου ιστορούμε-

τησεν αὐτόν τῇ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ ρέκτορος ἰδρυθείσῃ μονῇ καὶ μετόχιον αὐτῆς ὥρισεν εἶναι, δεῖγμα καὶ τοῦτο βυζαντινῆς εὐνοίας πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ἄνδρα, οὗ θερμῇ μεσιτείᾳ ἐπείσθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν ἀνκαίνισιν²³⁾. Ρέκτωρ δὲ (κατ' ἄλλην γραφὴν ραίντωρ) ὁ Ἰωάννης ἐπωνομάζεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὅτε δὴ γενόμενος τὸ πρὶν ἐπιστάτης ἢ ἐπιμελητὴς τῶν ἀνκτόρων, τοῦ ὀνόματος τούτου δηλωτικῶς τοῦ ἐν τοῖς ἀνκτόροις λειτουργήματος καὶ ἀξιώματος τοῦ ἀνδρός, κατὰ κράτος αὐτῷ ἐπωνόμου ὡς γίνεται συνήθως πολλοῖς²⁴⁾. Οἷος ὁ ναὸς κατὰ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους καὶ τότε ἐξηφάνισται εἴρηται ἐν τοῖς πρόσθεν· ἔστι δ' ἡμῖν εἰκόσι ἀσφαλῶς ὅτι διετήρησε τὴν αὐτοῦ φήμην οὐ πλέον τοῦ ΙΒ' αἰῶνος. Μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ μνημονεύεται παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς.

Ταῦτα διὰ βραχείων περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπερχίτης Θεοτόκου, τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ, οὗ προϋπεβλήθη ἐπισκοπῆσαι τὴν ἱστορίαν καὶ τοπογραφίαν κατὰ τὰς ἐνοῦσας ἡμῖν πηγάς. Ἄλλοι κρινέτωσαν εἰ ἐπετύχουμεν τοῦ σκοποῦμένου. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, καὶ τοῦτο ἔστι ἡμῖν ἐπαρκές, ὅτι ἱκανωτέροις δίδωμεν ἀφορμὴν ἵνα γράψωσι τὰ τελεώτερη περὶ τοῦ εὐχνοῦς ἱδρύματος.

Ἐν Φανερῷ τῇ 10 ἰουνίου 1909.

ΗΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

23) «εἴθ' οὕτω Ρωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος ἐμνηνύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον· ἐμελέτα οὖν καταστρέφαι αὐτό. Ἀλλ' ἡ ἐνοικοῦσα τούτῳ Ὑπερχία Θεοτόκος οὐκ ἐπενύσταξε τοῖς μελετωμένοις. Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανίσθη τῷ ρέκτορι τῷ τοῦ ἔργου ἐπιστατοῦντι καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ Ρέκτορος μετ' ἀπειλῆς παρεγγύατο μηδὲν τὰ τῆς καταστροφῆς τολμήσειν αὐτῷ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκίδιον αὐτῆς καὶ ἅμα πρὸς τοῦ νεανίσκου τὰ ὁραθέντα ἀπαγγέλλαντος τῇ μητρὶ ρέκτορος, ὅτλα ταῦτα τῷ βασιλεὺς καθίστανται.» (Βλ. Μηναῖον αὐγούστου ἐν τῇ 31ῃ ἡμέρᾳ σελ. 177. πρὸς Μ. Συναξαριστὴν τόμος Η' σελ. 464 466).

24) Τῷ 1071 Ἄννα ἡ Κομνηνὴ ἀναφέρει μοναχόν τινα ἐκ τῆς Δύσεως ὀνόματι Ραϊκτόρα «Ἄνδρα ποιόντα τε καὶ πρὸς πανουργίαν ἀπαράμιλλον» ἀνέχοντα ἐπισήμῳ οἰκογενεῖ καὶ γινώσκοντα καλῶς τὰ κατὰ τὴν βυζαντινὴν αὐτὴν ὥστε μετελθόντα ὑπηρεσίαν τινὰ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Μιχαὴλ τῷ Παρικινάκῃ πρὸς τοῦ γενέσθαι μοναχόν. Βλ. Παπαρρ. ἱστορ. τοῦ ἑλλ. ἔθνους Δ' 456 ἐκδ. α'. Μήτοι οὗτος τυγχάνει ἀπόγονός τις τοῦ ἡμετέρου Ἰωάννου;

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΙΑΝΩΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 21 καὶ ἡμερομ. 23 ἡπριλίου 1909 ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως τοῦ ἐνάγοντος Δημητρίου Ἀποστολίδου ὡς νόμιμον καὶ βέβαιον.

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Μαρίας Δ. Ἀποστολίδου.

Διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἡμερησίοις φύλλοις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νεολόγου» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ Μαρίᾳ Ἀποστολίδου τὰ δικαστικὰ ἐξο

δα καὶ τελεῇ τῆς παρούσης ἀποφάσεως προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ ἀνερχόμενα εἰς γρόσια 200.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 27 ἰουνίου 1909.

Ὁ πρόεδρος

Οἰκονόμος Θεόδωρος

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρχιδιάκονος Γερόσιος.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Αριθ. πρωτ. 3988.

Ὁ Ἀντώνιος Πέρεζιτς, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπὸ πῶτος μαυροβούλιος, τέως μὲν διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. εὐρωπαικῶς μετὰ παρέλευσιν τριάντα καὶ μισθὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸς τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Ἀγλαίας, τὸ ἑνὸς Γεωργίου Χριστοδουλίδου, χριστιανῆς ὁρθοδόξου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοικοῦ Φανερῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 18 ἰουνίου 1909

Ὁ πρόεδρος καὶ ἀ. ἀ.

† Ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος Βενιαμίν.

Ὁ ἀ' γραμματεὺς

Ἀρχιδιάκονος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Θεόδωρος Μαυροῦδης, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπὸ πῶτος ὁθωμανός, ἐκ Προύσης μὲν καταγόμενος, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 1ην τῆς πρώτης τουριστῆς, μετὰ παρέλευσιν τριάντα καὶ μισθὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Προύσης Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Ἀννης τὸ γένος, Εὐγενίδου, χριστιανῆς ὁρθοδόξου, ὑπὸ πῶτος ὁθωμανῆς, ἐκ Προύσης ὁρμημένης καὶ ἐν αὐτῇ διαμενομένης, ἐπὶ ἐγκαταλείψει. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανισθῆς του, ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῶν Πατριαρχείων, καὶ «Νεολόγου».

Ἐν Προύσῃ τῇ 24 ἰουνίου 1909.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ Προΐτης Δωρόθεος

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρχιδιάκονος Μελέτιος.

Εἰσπράκτωρ τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ἐν τῇ πρωτευούσῃ διωρίσθη ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ Κ. Χαρισιάδης.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ